

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญา
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา
สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

THE DEVELOPMENT OF SUPERVISION MODEL BASED ON DEVELOPMENTAL
SUPERVISION COMBINED WITH COGNITIVE COACHING APPROACH
TO ENHANCE THE ABILITY IN MANAGING LANGUAGE EXPERIENCE BASED ON
THE BALANCED LITERACY APPROACH FOR PRESCHOOL TEACHERS OF
LUA ETHNIC GROUP CHILDREN

Received: December 7, 2021

Revised: January 31, 2022

Accepted: February 3, 2022

จำลอง ไชยยา^{1*} และวิเชียร ชำรงโสทธิสกุล²Jumlong Chaia^{1*} and Wichian Thamrongsotthisakul²^{1,2}ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: jumlong.cha@nan2.go.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มีการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบ และ 4) ประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ พบว่า 1) สถานศึกษามีทั้งขนาดเล็กและกลาง ครูส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ขาดประสบการณ์ และไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาลัวะได้ นักเรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินด้านภาษาอยู่ในระดับควรส่งเสริม 2) แนวคิดสำคัญ ได้แก่ การนิเทศแบบพัฒนาการ การชี้แนะทางปัญญา และแนวคิดสมดุลภาษา

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ พบว่า รูปแบบการนิเทศมีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการนิเทศ และการวัดและประเมินผล กระบวนการนิเทศ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประเมินสภาพและความสามารถ 2) วางแผนการนิเทศ 3) นิเทศติดตามและชี้แนะทางปัญญา 4) วิเคราะห์ผลการนิเทศ และ 5) ประเมินผลการนิเทศ คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย บทนำ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการนิเทศ และการนำการนิเทศสู่การปฏิบัติ ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ครูที่เข้าร่วมรูปแบบมีความรู้หลังสูงกว่าก่อนการเข้าร่วม และมีคะแนนหลังเข้าร่วมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง

4. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.56$)

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศ การนิเทศแบบพัฒนาการ การชี้แนะทางปัญญา การจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา เด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

Abstract

This research aimed to develop the developmental supervision model combined with cognitive coaching to enhance the ability in managing language experience based on the balanced literacy approach for preschool teachers of Lua ethnic group. There were four research steps: 1) studying basic information, 2) creating and examining the quality of the supervision model, 3) exploring the results of using this model, and 4) assessing satisfaction of the supervision model. The results are as follows:

1. Regarding the basic information, 1) there were both small and medium-sized schools. Most teachers had completed early childhood education, but they still lacked teaching experience. Some could not communicate in Lua language. Most students still needed to improve level of language assessment scores, and 2) the key concept of supervision model development was developmental supervision, cognitive coaching, and the balanced literacy approach.

2. Regarding creating and examining the quality of the model, it consisted of elements: principles, objectives, contents, supervision process, and measurement and evaluation. There were 5 steps in the supervision process: 1) assessing condition and ability, 2) planning for supervision, 3) mentoring and cognitive coaching, 4) analyzing the results of supervision, and 5) evaluating the results of the assessment. The manual consisted of introduction, related concepts and theories, model of supervision, and supervision into practice. The results of evaluating the appropriateness was at the highest level.

3. Regarding the results of using the model, the teachers who participated in using this model had higher knowledge, and the score was higher than the specified criteria (70%) and significantly at .05 level. In addition, they had a steadily increasing ability to manage language experience based on the balanced literacy approach.

4. Regarding the results of assessing satisfaction of the supervision model, the satisfaction was at the highest level ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.56$).

Keywords: The Model of Supervision, Developmental Supervision, Cognitive Coaching, Managing Language Experience based on the Balanced Literacy Approach, Lua Ethnic Group Children

บทนำ

กลุ่มชาติพันธุ์ลัวะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่นักภาษาศาสตร์ได้จัดให้อยู่ในกลุ่มมอญ-เขมร ซึ่งอยู่ในกลุ่มภาษาออสโตรเอเชียติก (Austro-Asiatic) มีทั่วไปในภาคเหนือของประเทศไทย และกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะในจังหวัดน่าน จัดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมกลุ่มหนึ่งของภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ซึ่งได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ตามเชิงเขาในอำเภอบัว อำเภอยางตลาด อำเภอวังสามหมอ อำเภอโขงเจียม และอำเภอเดชอุดม (Nan Provincial Administrative Organization, 2015, p. 45) กลุ่มชาติพันธุ์ลัวะมีการใช้ภาษาลัวะในการติดต่อสื่อสารกัน ส่งผลให้เกิดปัญหาการเรียนรู้ภาษาไทยมาตรฐานของผู้เรียน ดังที่ Apatthananon (2018, p. 45) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาอื่นเป็นภาษาแม่ อาจเรียนได้ไม่ดีเท่าที่นักเรียนที่ใช้ภาษาแม่มาเรียนที่โรงเรียนหรืออาจต้องใช้ความพยายามมากเพื่อที่จะเข้าใจภาษาแม่มาตรฐานในโรงเรียน ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากครูไม่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็ก

และชุมชนที่มีภาษา สังคม และวัฒนธรรมแตกต่างจากประชากรทั่วไป โดยได้เสนอแนะวิธีการแก้ไขและช่วยเหลือคือ ศึกษาวิเคราะห์ ต้องติดตาม นิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จนกว่าครูผู้สอนจะคุ้นชินกับแนวทางการสอนแบบใหม่ (Chiang Mai Party for Education Reform and Chiang Mai Bilingual Club, 2019, p. 11)

จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ของการดำเนินการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มีความรู้ความสามารถที่ต่างกัน โดยครูส่วนมากสำเร็จการศึกษาศาขการศึกษาศรีสุริยวงศ์ แต่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ไม่เข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ และยังมีความต้องการในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้และมีทักษะในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการจัดประสบการณ์ด้วยวิธีที่เหมาะสมกับการพัฒนาด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งวิธีการในการช่วยเหลือและพัฒนาครูนั้น Laorueandee (2013) ได้อธิบายไว้ว่า การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำได้หลายวิธี แต่วิธีการหนึ่งที่จะส่งผลโดยตรงให้ครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การนิเทศการสอน เพราะศึกษาวิเคราะห์ คือ ผู้ทำหน้าที่นิเทศ-แนะนำ-ชี้แนะ-กระตุ้น ให้ครูเกิดความรู้ ความตระหนัก และมีทักษะในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น และการนิเทศมีหลายวิธีการแต่วิธีการหนึ่งที่เหมาะสมในการพัฒนาครูคือ การนิเทศแบบพัฒนาการ (Supervision Development) ซึ่งเป็นวิธีการนิเทศที่คำนึงถึงความแตกต่างของครู ระดับพัฒนาการของครู ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ รวมถึงการยอมรับและผูกพันต่อภาระหน้าที่ของครู (Laorueandee, 2013, p. 125) ซึ่ง Timnak (2010); Semin et al. (2018); Goksoy (2018) และ Ozyildirim and Aksu (2016) ได้นำการนิเทศแบบพัฒนาการมาใช้ในการพัฒนาครูแล้ว พบว่า ครูมีพัฒนาการในการสอนดีขึ้น นอกจากการนิเทศแบบพัฒนาการจะมีความสำคัญดังกล่าวแล้ว การชี้แนะ (Coaching) ซึ่งเป็นการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรม สามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยการชี้แนะจะแตกต่างจากการสอนโดยทั่วไป เพราะจะทำให้ผู้รับการชี้แนะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการชี้แนะที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล (Wongyai & Padphol, 2015) การชี้แนะที่ช่วยให้ครูได้พัฒนาความรู้และสติปัญญาคือ การชี้แนะทางปัญญา (Cognitive Coaching) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นสื่อกลางในการสนับสนุน ส่งเสริม สร้าง และพัฒนาสติปัญญาและความคิด การรับรู้ และการตัดสินใจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Costa & Garmston, 2002) ซึ่ง Boriraksontikul (2015); Chartisathian (2014); Guaysomboon (2004); Castillo (2015); Lin (2012) และ Henry (2012) ได้นำการชี้แนะทางปัญญามาใช้แล้ว พบว่า ผู้รับการชี้แนะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ผู้วิจัยได้ตระหนักในปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงได้พัฒนารูปแบบเพื่อส่งเสริมครูผู้สอนเด็กปฐมวัย กลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ให้สามารถจัดประสบการณ์ด้านภาษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงได้พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศ
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศ โดยมุ่งศึกษา

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ หลังการใช้รูปแบบการนิเทศกับเกณฑ์ร้อยละ 70

3.3 เพื่อศึกษาทักษะการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

3.4 เพื่อศึกษาทักษะการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับ การชี้แนะทางปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ ดำเนินการ ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนเด็กปฐมวัยในโรงเรียน ที่มีเด็กปฐมวัยในชั้นอนุบาลปีที่ 3 เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะทุกคน เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ และการสื่อสารภาษาไทยของเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

2. ศึกษาและสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดสำคัญในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ ได้แก่ การนิเทศแบบพัฒนาการ การชี้แนะทางปัญญา และแนวคิดสมดุลภาษา

3. นำความรู้ที่ได้จากการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสารมาสังเคราะห์สร้างข้อสรุปเพื่อร่างรูปแบบการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศ ดำเนินการ ดังนี้

1. ยกร่างรูปแบบการนิเทศ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย รูปแบบการนิเทศ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ

2. จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ

3. ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า รูปแบบการนิเทศ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในภาพรวมระดับมากที่สุด

4. ทดลองนำร่องรูปแบบการนิเทศเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ โดยนำรูปแบบการนิเทศไปทดลองใช้กับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ โรงเรียนบ้านพนาสวรรค์ โรงเรียนบ้านบ่อหลวง (สาขานบ้านห้วยโป่ง) และโรงเรียนบ้านบ่อหยวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน โดยมีการประเมินแผนการจัดประสบการณ์ การจัดประสบการณ์ และการสัมภาษณ์ด้านความรู้ของครู แล้วเลือกครูให้เหมาะกับวิธีการนิเทศทั้ง 3 วิธี (การนิเทศแบบชี้แนะความคืบหน้า การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล และการนิเทศแบบร่วมมือ)

5. ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการทดลองนำร่องและข้อเสนอแนะต่อการนิเทศ ตามรูปแบบการนิเทศ มาสรุปผล แก้ไขปรับปรุงและจัดทำรูปแบบการนิเทศฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลของรูปแบบการนิเทศ ดำเนินการ ดังนี้

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผสมผสานวิธี (Mixed Methods) โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) มีการทดสอบแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One group Pretest – Posttest Design) กลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งกำหนดคุณสมบัติคือ เป็นครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีเด็กในห้องเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะทุกคน ดังนี้

1. ทดสอบความรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา ก่อนเข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบความรู้ด้านการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก 0.23-0.64 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

2. ดำเนินการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ ระหว่างการนิเทศได้ศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ โดยใช้การวิจัยแบบอนุกรมเวลากลุ่มเดียว ประเภทอนุกรมเวลาสมมูล (Equivalent time-Series Design) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินทักษะการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะจำนวน 8 รายการประเมิน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Interrater Reliability) เท่ากับ 88.57% และแบบประเมินทักษะการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษา จำนวน 7 รายการประเมิน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Interrater Reliability) เท่ากับ 86.67%

3. ทดสอบความรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา หลังเข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน โดยสลับข้อสอบและตัวเลือก สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Wilcoxon Signed-Rank Test

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศ
เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามพึงพอใจเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ จำนวน 20 รายการประเมิน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ

1.1.1 สถานศึกษาที่มีเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ทั้ง 10 แห่ง มีทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง ครูส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ยังไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาลัวะได้ นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีการประเมินด้านภาษาอยู่ในระดับควรส่งเสริม และครูมีความต้องการได้รับการนิเทศในด้านหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 ภาษาไทยมาตรฐาน การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และทักษะการจัดประสบการณ์

1.1.2 แนวคิดสำคัญในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ ได้แก่ การนิเทศแบบพัฒนาการ การชี้แนะทางปัญญา และแนวคิดสมดุลภาษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) การนิเทศแบบพัฒนาการ (Development Supervision) เป็นการนิเทศที่คำนึงถึงหลักการพัฒนาการของมนุษย์ ธรรมชาติ ศักยภาพ และความแตกต่างกันของมนุษย์

2) การชี้แนะทางปัญญา (Cognitive Coaching) เป็นกระบวนการในการช่วยเหลือ กระตุ้นหรือจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้รับการชี้แนะมีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้ชี้แนะจะเป็นสื่อกลางให้เกิดการคิด การพัฒนา การสร้างความรู้ใหม่ การปรับเปลี่ยนวิธีการคิด เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก การมีความรู้ และความสามารถในการคิด

3) แนวคิดสมดุลภาษา เป็นการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่ผสมผสานแนวคิดการสอนภาษาธรรมชาติกับทักษะการสอนสะกดคำ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย การใช้จริง แล้วจึงสอนทักษะย่อยหรือการสะกดคำ สอดแทรกในเรื่องที่เรียนรู้ตามบริบทจริงของผู้เรียน

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศ

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการนิเทศ และการวัดและประเมินผล กระบวนการนิเทศ มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินสภาพและความสามารถ ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการนิเทศ ขั้นตอนที่ 3 นิเทศติดตามและชี้แนะทางปัญญา ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการนิเทศ และขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ

2.2 ผลการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย บทนำ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการนิเทศ และการนำการนิเทศสู่การปฏิบัติ

2.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า รูปแบบการนิเทศมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.55$) และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.29$)

2.4 ผลการทดลองนำร่องการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า รูปแบบการนิเทศ มีกระบวนการนิเทศและขั้นตอนการนิเทศที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ

3.1 ครูที่เข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศมีความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษา หลังเข้าร่วมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ครูที่เข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศมีความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษา หลังเข้าร่วมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ครูที่เข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง จากระดับต่ำพัฒนาไปอยู่ในระดับปานกลางและสูง ระดับค่อนข้างต่ำและระดับปานกลางพัฒนาไปอยู่ในระดับสูง

3.4 ครูที่เข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง จากระดับต่ำพัฒนาไปอยู่ในระดับปานกลางและสูง ระดับค่อนข้างต่ำและระดับปานกลางพัฒนาไปอยู่ในระดับสูง

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศ

ความพึงพอใจของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะที่มีต่อการดำเนินการใช้รูปแบบการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.56$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบจากการสรุปผลมาอภิปรายผลการวิจัยมี 4 ประเด็น ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการได้รับการนิเทศการจัดประสบการณ์ด้านภาษาของครูกลุ่มเป้าหมาย

ประเด็นที่นำมาอภิปรายได้แก่ ครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ส่วนใหญ่จบสาขาการศึกษาปฐมวัย แต่ยังขาดประสบการณ์ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ และครูส่วนใหญ่ยังสื่อสารภาษาลัวะไม่ได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะเป็นครูต่างถิ่นฐาน และมีได้เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ จึงสื่อสารภาษาลัวะกับเด็กไม่ได้และเป็นอุปสรรคต่อการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ การที่ครูไม่สามารถสื่อสารภาษาเดียวกับเด็กจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะด้านภาษาไทย ดังที่ Office of the Basic Education Commission (2017, p. 9) ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ภาษาท้องถิ่นของเด็กและภาษาไทยทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน และพบว่า ครูมีความต้องการในการพัฒนาตนเองในด้านวิธีการจัดประสบการณ์ การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และการจัดทำสื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา เพราะทักษะเหล่านี้มีความสำคัญต่อครูมาก โดยการจัดประสบการณ์ด้านภาษาให้เด็กปฐมวัยควรจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการ วิธีการเรียนรู้ และความสนใจของเด็ก จะส่งผลให้เด็กเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Chaiyakan, 2014, p. 39) ส่วนความรู้ที่ครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มีความต้องการและจำเป็น

ในการได้รับการนิเทศการจัดประสบการณ์ด้านภาษา ได้แก่ ภาษากลุ่มชาติพันธุ์ลัวะเพื่อใช้ในการสื่อสารกับเด็กและใช้ภาษาเป็นสื่อในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ซึ่งสอดคล้องกับ Office of the Basic Education Commission (2017, pp. 6-7) ได้กล่าวไว้ว่าการนำภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ ครูควรเป็นผู้มีบทบาทในการสร้างคุณค่าทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนและชุมชน ให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของตน คงรักษาภาษาและวัฒนธรรมซึ่งเป็นรากฐานของชุมชนให้สืบทอดต่อไป นอกจากนี้ ครูยังมีความต้องการเรียนรู้ในด้านการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ ทักษะการจัดประสบการณ์ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และภาษาไทยมาตรฐาน ทั้งนี้ เนื่องมาจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มีการเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก โดยเฉพาะหลักการ จุดหมาย การจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการ ประกอบกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เป็นหลักสูตรเน้นมาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์) (Ministry of Education, 2017) ซึ่งมีความแตกต่างจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับที่ผ่านมาจึงทำให้ครูมีความต้องการเรียนรู้เรื่องหลักสูตรและการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ ครูยังต้องการเรียนรู้ภาษาไทยมาตรฐาน เนื่องจากครูผู้สอนเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาภาษาไทยมาตรฐานมาก่อน เมื่อต้องจัดประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งมีการใช้และเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นครูจึงต้องการเรียนรู้ภาษาไทยมาตรฐาน โดยเฉพาะเรื่องหลักการใช้ภาษาไทย

1.2 การศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ที่มีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ ได้แก่ **การนิเทศแบบพัฒนาการ** (Development Supervision) ซึ่งเป็นวิธีการนิเทศที่คำนึงถึงหลักการพัฒนาการของมนุษย์ ธรรมชาติ ศักยภาพ ตลอดจนความแตกต่างกันในด้านต่างๆ (Glickman et al., 1995) เนื่องจากครูปฐมวัยมีความแตกต่างกัน **การชี้แนะทางปัญญา** (Cognitive Coaching) เป็นกระบวนการในการช่วยเหลือ กระตุ้นหรือจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้รับการชี้แนะมีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ซึ่งผู้ชี้แนะจะเป็นสื่อกลางให้เกิดการคิด การพัฒนา การสร้างความรู้ใหม่ การปรับเปลี่ยนวิธีการคิด เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก การมีความรู้และความสามารถในการคิด (Costa & Garmston, 2002) และ**แนวคิดสมมูลภาษา** ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ด้านภาษาที่ผสมผสานแนวคิดการสอนภาษาธรรมชาติกับทักษะการสอนสะกดคำ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย การใช้จริงแล้ว จึงสอนทักษะย่อยหรือการสะกดคำ สอดแทรกในเรื่องที่เรียนรู้ตามบริบทจริงของผู้เรียน (Sanhachawee, 2007)

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมมูลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

ผลการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญก่อนนำรูปแบบการนิเทศไปใช้พบว่า รูปแบบการนิเทศ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.55$) และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.29$) ซึ่งรูปแบบการนิเทศ มีองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาจากแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผสมผสานกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบ (Joyce & Weil, 2009, p. 72) ร่วมกับแนวคิดการนิเทศการสอนแบบพัฒนาการ (Glickman et al., 2010) และแนวคิดการชี้แนะทางปัญญา (Costa & Garmston, 2002) นำมาออกแบบและพัฒนาด้วยวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and development) ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ **ขั้นตอนที่ 1** การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ: Research (R_1) **ขั้นตอนที่ 2** การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศ (Design and Development): Development (D_1) **ขั้นตอนที่ 3** การศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศ (Implementation): Research (R_2) และ**ขั้นตอนที่ 4** การประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ (Evaluation): Development (D_2) ซึ่งผลการประเมินรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaiwong (2017) ที่ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศโดยใช้กระบวนการพัฒนา 4 ขั้นตอนแล้ว รูปแบบและคู่มือการนิเทศมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์สูงที่ยอมรับและนำไปใช้ได้

3. การศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

การศึกษาด้านความรู้ในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ พบว่า ครูมีความรู้ หลังการเข้าร่วมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมการใช้รูปแบบการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำคะแนนหลังการใช้รูปแบบมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 พบว่า คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทักษะการเขียนแผนการจัดประสบการณ์และทักษะการจัดประสบการณ์นั้น ผลการประเมินของครูทั้ง 3 กลุ่มเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง โดยการนิเทศแบบชี้นำควบคุม พบว่า ครูมีการปฏิบัติจากระดับต่ำพัฒนาไปอยู่ในระดับปานกลางและสูง การนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูล พบว่า ครูมีการปฏิบัติในระดับค่อนข้างต่ำพัฒนาไปอยู่ในระดับสูง และการนิเทศแบบร่วมมือ พบว่า ครูมีการปฏิบัติระดับปานกลางพัฒนาไปอยู่ในระดับสูง เนื่องจากการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนิเทศตามกระบวนการนิเทศที่ชัดเจน โดยมีการนิเทศ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การประเมิน (Assessing) เป็นการประเมินความสามารถของครูในด้านความรู้และทักษะในการเขียนแผนและการจัดประสบการณ์ ซึ่งจำแนกครูออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการนิเทศที่จะนำไปใช้กับครูในแต่ละกลุ่ม ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Planning) การจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูและวางแผนในการนิเทศ ขั้นตอนที่ 3 นิเทศติดตามและการชี้แนะทางปัญญา (Mentoring and Cognitive Coaching) ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลการนิเทศ (Analysis) ผู้รับการนิเทศได้วิเคราะห์เหตุการณ์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น และร่วมกันให้ข้อมูลย้อนกลับในกระบวนการนิเทศ และขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ (Evaluate) ซึ่งขั้นตอนที่มีความสำคัญในการกระบวนการนิเทศ คือ ขั้นตอนที่ 3 การนิเทศติดตามและการชี้แนะทางปัญญา (Mentoring and Cognitive Coaching)

การนิเทศติดตามและการชี้แนะทางปัญญา (Mentoring and Cognitive Coaching) จากผลการดำเนินการนิเทศติดตามแล้วส่งผลให้ครูมีพัฒนาการที่ดีขึ้นนั้น ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการนิเทศแบบพัฒนาการมาใช้ซึ่งเป็นการนิเทศที่ให้การช่วยเหลือครูตามระดับความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความผูกพันต่อหน้าที่ของครู (Glickman et al.,1995) โดยการนิเทศแบบชี้นำควบคุมสำหรับครูที่มีระดับความสามารถต่ำ ผู้นิเทศจะปฏิบัติต่อผู้รับการนิเทศด้วยการพูด การใช้ท่าทางการแนะนำช่วยเหลือครูอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้นิเทศต้องฟังครูให้มากที่สุดเพื่อให้เข้าใจมุมมองการคิดของครู แล้วจึงเสนอแนวทางการปรับปรุงแก้ไขการเขียนแผนและการจัดประสบการณ์ของครู ส่วนการนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูลสำหรับครูที่มีระดับความสามารถค่อนข้างต่ำ ผู้นิเทศได้ลดพฤติกรรมกรการนิเทศแบบชี้นำควบคุมลง พยายามให้ครูได้ตัดสินใจให้มากขึ้นและสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง โดยผู้นิเทศต้องฟังครู และครูยอมรับที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตนเอง แล้วผู้นิเทศจึงให้ข้อมูลเพิ่มเติม และการนิเทศแบบร่วมมือสำหรับครูที่มีระดับความสามารถปานกลาง ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศจะร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหา ให้ข้อเสนอแนะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยผู้นิเทศต้องฟังผู้รับการนิเทศพูดให้เข้าใจ แล้วจึงร่วมกันคิดพิจารณาแนวทางแก้ไข ซึ่งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเสนอแนะซึ่งกันและกัน จากการดำเนินการดังกล่าวส่งผลให้ครูมีความรู้และมีพัฒนาการในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์และมีทักษะการจัดประสบการณ์ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Timnak (2010); Ozyildirim and Aksu (2016); Goksoy (2018) และ Semin, et al. (2018) ที่ได้พัฒนาครูโดยใช้การนิเทศแบบพัฒนาการแล้วครูมีพัฒนาการดีขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการชี้แนะทางปัญญามาใช้ในการชี้แนะครู โดยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการชี้แนะทางปัญญาจาก Costa and Garmston (2011); Wongyai and Padphol (2015); Guaysomboon (2004); Boriraksontikul (2015) และ Chartisathian (2014) โดยมีการชี้แนะ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผนและกำหนดเป้าหมาย (Planning) ขั้นที่ 2 การสังเกตและติดตามการปฏิบัติงาน (Observe and Mentoring) ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์และตรวจสอบ (Analyzing) ขั้นที่ 4 การถอดบทเรียนและสะท้อนคิด (Reflecting) และขั้นที่ 5 การประยุกต์ใช้ (Applying) ซึ่งการชี้แนะแก่ครูแต่ละกลุ่ม มีลักษณะคือครูที่มีความสามารถต่ำผู้ชี้แนะได้ให้การชี้แนะอย่างใกล้ชิดและใช้เวลานาน ครูที่มีความสามารถค่อนข้างต่ำ ผู้ชี้แนะได้ให้ความช่วยเหลือชี้แนะโดยลดการควบคุมลง และครูที่มีความสามารถปานกลาง ผู้ชี้แนะและครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานดี

ยิ่งขึ้น ซึ่งการนิเทศด้วยวิธีการชี้แนะทางปัญญานี้มีความเชื่อว่า ทุกคนมีพลังและมีความสามารถด้านในที่นำไปสู่การเติบโตและเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งพลังและความสามารถด้านในเหล่านี้เรียกว่า “states of mind” ประกอบด้วย การรับรู้และความมั่นใจที่ทำงานให้ลุล่วง ความคิดที่ยืดหยุ่น ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน การมีสติ และความพึงพาอาศัยกัน และการเห็นแก่ส่วนรวม (Costa & Garmstone, 2002) ซึ่งผลการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Guaysomboon (2004) ได้ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้การชี้แนะทางปัญญากับครูแล้ว พบว่า ครูมีทักษะในการคิดสะท้อนจากการปฏิบัติงานดีขึ้น และสอดคล้องกับ Chartisathian (2014) ได้ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้การชี้แนะทางปัญญาในการฝึกอบรมครูประจำการ พบว่า ครูมีระดับความสามารถในการประเมินเด็กปฐมวัยสูงขึ้น และสอดคล้องกับ Boriraksontikul (2015) ได้ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้การชี้แนะทางปัญญากับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยแล้วผลการวิจัย พบว่า ครูมีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอน สำหรับเด็กในระยะเชื่อมต่อสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกระบวนการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินการใช้รูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา สำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ

จากการประเมินรูปแบบการนิเทศของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.56$) ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการนิเทศที่ได้พัฒนาขึ้นได้นำหลักการของการนิเทศแบบพัฒนาการมาใช้ โดยมีหลักการสำคัญ คือ การเลือกใช้วิธีการนิเทศให้เหมาะสมสำหรับครูแต่ละคน ซึ่งพิจารณาจากระดับพัฒนาการของครู (Developmental Level) ระดับการคิดเชิงนามธรรม (Level of Abstraction) ความรู้ ความเชี่ยวชาญ (Expertise) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และการยอมรับและผูกพันต่อภาระหน้าที่ (Commitment) (Glickman et al., 2010, pp. 198-206) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่ระบุว่าผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีถ้าเป็นการเรียนที่เฉพาะบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มตามความต้องการ มีบรรยากาศที่มีความไว้วางใจและการยอมรับความแตกต่าง Glatthorn (as cited in Ekpatcha, 2014, pp. 46-47) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Timnak (2010) ที่ทำการศึกษาวิจัยแล้ว พบว่า ผลการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตามวิธีการนิเทศที่แตกต่างกันแล้ว พบว่า มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ ยังได้นำแนวคิดการชี้แนะทางปัญญา (Cognitive Coaching) ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือ กระตุ้นให้ผู้รับการชี้แนะมีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้ชี้แนะจะเป็นสื่อกลางให้เกิดการคิด การพัฒนา การสร้างความรู้ใหม่ การปรับเปลี่ยนวิธีการคิด เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก มีความรู้ และความสามารถในการคิด มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน คือ ทุกคนมีพลังและความสามารถนำไปสู่การเติบโตและเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นต้องมุ่งเน้นระดับที่พึงปรารถนาจากจุดยืนของผู้รับ (Costa & Garmston, 2002) จะเห็นได้ว่า หลักการของการนิเทศแบบพัฒนาการและการชี้แนะทางปัญญามีความสอดคล้องกันที่มุ่งให้ผู้ชี้แนะใช้วิธีการฝึกที่หลากหลายตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จุดอ่อน และจุดแข็งของผู้รับการชี้แนะแต่ละคน ซึ่งมีความต้องการพัฒนาที่แตกต่างกัน ผู้รับการชี้แนะเกิดการพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ หัวใจสำคัญของการชี้แนะ คือ การให้ผู้รับการชี้แนะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาด้วยตนเอง (Wongyai & Padphol, 2015) ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงส่งผลต่อความพอใจของผู้ใช้รูปแบบการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมดุลภาษาสำหรับครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะไปใช้ ผู้นิเทศต้องคำนึงถึงศักยภาพและความสามารถของผู้รับการนิเทศเป็นรายบุคคล รวมถึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจกระบวนการนิเทศและขั้นตอนของการชี้แนะทางปัญญาย่างละเอียด

2. การนำการนิเทศแบบพัฒนาการร่วมกับการชี้แนะทางปัญญาไปใช้ ควรให้ความสำคัญและนิเทศตามระดับความรู้ความสามารถของครู ส่วนขั้นตอนในการชี้แนะทางปัญญา ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับผลการประเมินทักษะการเขียนแผนการจัดประสบการณ์และทักษะการจัดประสบการณ์ในแต่ละสัปดาห์ของผู้รับการนิเทศรายบุคคล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมเป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถในการจัดประสบการณ์ด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยในระดับต่ำ ค่อนข้างต่ำ และปานกลาง ซึ่งรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถเสริมสร้างความสามารถในการจัดประสบการณ์แบบสมดุภาษาของครูให้เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้น ควรนำผลงานการวิจัยที่ได้นี้ นำไปใช้ในการพัฒนาครูที่มีความสามารถในระดับสูงต่อไป

2. การดำเนินการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์มีความสนใจหนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big book) ที่มีเนื้อหาของหนังสือเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไว้ ดังนั้น จึงควรวิจัยและพัฒนาหนังสือนิทานเล่มใหญ่ เพื่อนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านภาษาให้แก่เด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์

3. ประเทศไทยมีกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนมาก ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มนั้น มีภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแตกต่างกัน โดยมีการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นควรมีการศึกษาและพัฒนาครูผู้สอนเด็กปฐมวัยกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในด้านการเขียนแผนและการจัดประสบการณ์ด้านภาษา

References

- Apatthananon, T. (2018). *Multicultural schools: Education management policies of Thailand in multicultural society*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Boriraksontikul, K. (2015). *Development of process to promote teachers' instructional design abilities for children during the transition between kindergarten and elementary based on whole-faculty study group and cognitive coaching approach*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Castillo, A. G. (2015). *Cognitive coaching as a form of professional development in a linguistically diverse school* (Doctoral dissertation). Columbia, MO: University of Missouri.
- Chaiyakan, A. (2014). *A development of hail as a second language instructional model based on cultural and community approach by integrating the oral approach with the codeswitching to enhance communicative ability of transition students towards first grade*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Chaiwong, N. (2017). *Development of a supervision model based on the blended learning concept to improve classroom research ability of teachers under the office of Nakhon Phanom primary education service area 1*. Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. [in Thai]
- Chartisathian, C. (2014). *Development of in-service teacher training processes in assessing young children based on contemplative education and cognitive coaching*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Chiang Mai Party for Education Reform and Chiang Mai Bilingual Club. (2019). *Problems, obstacles, challenges, and solutions that need help*. In the training materials for the project to improve the quality of learning management for ethnic children (learner-centered) using mother tongue (multilingual). Chiang Mai: Khum Phu Kham Hotel. [in Thai]

- Costa, A., & Garmston, R. (2002). *Cognitive coaching: A foundation for renaissance schools*. The United States of American: Christopher-Gordon Publishers.
- Costa, A., & Garmston, R. (2011). *Cognitive coaching foundation seminar learning guide* (8th ed.). United States of America: Center of Cognitive Coaching.
- Ekpatcha, Y. (2014). *The development model of supervision by using empowerment technique to enhance science performance experiences learning of preschool teachers*. Nakhon Sawan: Nakhon Sawan Rajabhat University. [in Thai]
- Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Ross-Gordon, J. M. (1995). *Supervision and instruction Leadership: A developmental approach* (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Glickman, C. D., Gordon S. P., & Ross-Gordon, J. M. (2007). *Supervision and instructional leadership: A developmental approach* (7th ed). Boston: Allyn and Bacon.
- Glickman, C. D, Gordon, S. P, & Ross-Gordon, J. M. (2010). *Supervision and instruction Leadership: A developmental approach* (8th ed). Boston: Allyn and Bacon.
- Goksoy, S. (2018). Professional development levels of teachers in respect of developmental supervision areas. *Pedagogika*, 129(1), 15-32. <http://dx.doi.org/10.15823/p.2018.02>
- Guaysomboon, W. (2004). *A development of the cognitive coaching process enhancing in-service elementary school teachers' personal educational philosophy*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Henry, A. G. (2012). *Cognitive coaching: An examination of the reflective journaling of teacher candidates*. (Doctoral dissertation). Waco, TX: Baylor University.
- Joyce, B., & Weil, M. (2009). *Model of teaching* (8th ed.). Englewood Cliff, NJ: Prentice Hall.
- Laorueandee, W. (2013). *The science of teaching supervision and coaching, professional development, theory, and strategy into action* (12th ed.). Bangkok: Silpakorn University. [in Thai]
- Lin, C. (2012). *The influence of cognitive coaching on the planning and use of instructional conversation, with a focus on mathematics instruction* (Doctoral dissertation). Hawaii: The University of Hawaii.
- Ministry of Education. (2017). *Early Childhood Curriculum B.E. 2560 (A.D. 2017)*. Bangkok: Agricultural Cooperative Association of Thailand Printing House. [in Thai]
- Nan Provincial Administrative Organization. (2015). *Nan provincial encyclopedia: In honor of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn Rattana Rajasuda on the occasion of the 5th cycle birthday, 2 April 2015*. Bangkok: Amarin Printing and Publishing. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2017). *Guidelines for organizing learning experiences of Thai-local language for learners who use the local language to communicate in daily life at the preschool level*. Bangkok: Royal Thai Police. [in Thai]
- Ozyildirim, G., & Aksu, M. B. (2016). An investigation on developmental supervision model: Supervisors' and administrators' opinions and teachers' expectations. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 6(3), 1-22.
- Sanhachawee, A. (2007). *Teaching Thai language based on the balanced literacy approach (Kindergarten Grades 1 - 6)*. Bangkok: Association for the Education of Children. [in Thai]

Semin, F., Ugurlu, C., & Bakir, A. (2018). Developmental supervision scale: Validity and reliability study.

The Journal of Buca Faculty of Education, 46, 131-143.

Srisamrith, K. (2013). *The professional development model for enhancing Instructional competency of teachers to encourage science process skills and scientific minds of early childhood*. Bangkok:

Silpakorn University. [in Thai]

Timnak, S. (2010). *The development of an instructional supervision model based on Glickman's principles to improve reading instructional competency of Thai language teachers*. Bangkok: Silpakorn University.

[in Thai]

Wongyai, W., & Padphol, M. (2015). *Cognitive coaching* (5th ed.). Bangkok: Charansanitwong Printing. [in Thai]